

KONFERENCIJA O TEORIJI SIMETRIJE
"SIMETRION '93"

Termin "simetrija", koji vodi poreklo iz grčke filozofije i estetike, koriscen u smislu ravnoteze, proporcionalnosti, ukazuje na citav spektar gotovo sinonimskih filozofsko-estetičkih izraza (harmonija, sklad, celovitost...).

U savremenu nauku pojam simetrije ulazi tridesetih godina proslog veka, sa pocetkom izucavanja kristalografskih klasa i njihove analize primenom teorije grupa. Sustina ideje pristupa teoriji simetrije sa stanovista teorije grupa izrazena je u Erlangenskom programu F. Klajna, koji izdvaja teoriju simetrije kao univerzalni princip konstrukcije razlicitih geometrija registrovanjem mnogostrukosti, grupa transformacija i njihovih invarijanti.

Prihvatajuci kao objekat proucavanja regularnost, njeno ocuvanje i narusavanje pod dejstvom transformacija, konzervaciju, invarijantnost, homeostazis, samo-organizaciju... koncept simetrije u svojoj intuitivnoj ili konkretnoj formi prisutan je u nauci, umetnosti i tehnologiji. Njegovu sirinu i sveobuhvatnost delimicno je moguće sagledati registrovanjem naucnih oblasti u kojima ona igra znacajnu ulogu: matematike, fizike, kristalografije, hemije, biologije, estetike, filozofije, antropologije, psihologije... i umetnosti (ornamentike, vizuelnih umetnosti, arhitekture, dizajna, muzike...). S obzirom na njenu univerzalnost i sintetsku ulogu u sistemu nauka izvesni autori dodeljuju joj status filozofske kategorije koja izrazava fundamentalne zakonitosti ustrojstva prirode i predstavlja "zakon konstrukcije strukturnih objekata".

U skladu sa ovim tematika konferencije obuhvata sva navedena podrucja, analizu vidova simetrije (disimetrije, asimetrije) koji se javljaju u njima i predstavlja pokusaj interdisciplinarnog i interkulturalnog pristupa teoriji simetrije. Rad konferencije koncipiran je u vidu serije predavanja (20-30 minuta) i prateceg likovnog, muzickog i filmskog programa.